

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

มีแต่ธรรมล้วน ๆ ออกแล้วไม่ติดอะไร

ก่อนจึงหัน

พระมาศึกษาดูให้ตื่นพระ มาจู้จ้าน ๆ ไม่ได้นะ เตี้ยนี้ออกพรรษาแล้วพระ
เข้าออก ๆ ตลอดเวลา พระมาให้ดูให้ตี อย่ามาแก้งก้าง ๆ ไม่ได้นะ เทียวโน้นเทียวนี้ตา
ถ่อตามอง หัวใจสติปัญญาไม่มีไม่ใช้ไม่สนใจ เลอะ ๆ เทอะ ๆ นะ พระมีมากเท่าไรยิ่ง
เลอะเทอะทุกวันนี้ ตามธรรมดาพระมีมากเท่าไรยิ่งชุ่มเย็น แต่นี้กลับกลายตรงกันข้าม
พระมีมากเท่าไรยิ่งกวนบ้านกวนเมือง ยุ่งมากเข้าทุกวัน ๆ นี่พระเทวทัต...ประเภทนี้

บวชเข้ามาเอาผ้าเหลืองคลุมหัวแล้วก็เอานี้จะโอ้อ่าฟูฟ่า อาศัยพระพุทธเจ้า ตัว
เป็นมหาโจรอยู่ในนั้น มันเลอะเทอะมากนะเตี้ยนี้พระเรา ญาติโยมประชาชนเขาไม่
กล้าพูดอะไรเขากลัวบาป เห็นแก่ผ้าเหลือง แต่เจ้าของไม่กลัวบาป เลอะเวลานี้นะ เข้า
มาเหล่านี้เหมือนกันจู้จ้าน ๆ เราชี้หน้าเอา ถ้ามาในนี้เอาละเราไม่ได้เหมือนใคร ดู
ลักษณะท่าทาง ถ้ามมาจากไหนไปไหน ใครเป็นอุปชฌาย์ ไล่เบียดกัน ไล่เตี้ยนั้นเลย
ไม่ให้มาอยู่ มันเลอะเทอะมากนะเวลานี้ พวกกันจำให้ตี

มองไปที่ไหนไม่น่าดู ดูฆราวาสก็ไปแบบหนึ่ง ดูพระก็ไปแบบหนึ่ง ไม่เป็นสิ่งที่
น่าดูน่าชมเลยทำยังไง นี่ละจิตใจต่ำทรามเป็นอย่างนั้น ถ้าจิตใจดีเป็นอรรธเป็นธรรม
แล้วจะน่าดูทุกอย่าง กิริยาความเคลื่อนไหวไปมาจะน่าดู ถ้าลงจิตใจต่ำเสียอย่างเดียว
แสดงออกมานี้มีแต่มูตรแต่คุณเต็มเนื้อเต็มตัว เต็มกิริยามารยาทการแสดงออก ใช้
ไม่ได้นะพระเรา เอาละให้พร

หลังจึงหัน

(เจ้าอาวาสวัดน้ำตกจำปาทอง จังหวัดพะเยา ทำหนังสือถวายสถานีวิทยุแอดองต์
หลวงตา และเข้าเป็นเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ออกอากาศด้วยคลื่น
ความถี่ระบบเอฟ.เอ็ม ๑๐๓ เม็กกะเฮิซ เครื่องส่งขนาด ๕ วัตต์ เสาสูง ๑๘ เมตร และ
อุปกรณ์ต่างๆ) เวลานี้วิทยุเรามีจำนวนมากเท่าไรที่ตั้งเป็นสถานีวิทยุ (ตอนนี้ยังไม่
รายงานยอดที่แน่นอนมาครับ) ๙๐ กว่าสถานี (ที่เขารายงานข้างหน้าศาลา ๙๑) ที่ยัง
ไม่มีมีจังหวัดไหนบ้าง ๑๖ จังหวัดหรือเมืองไทยเรา (ทุกจังหวัดยังไม่ครบครับ แต่ภาค
ครบแล้วครับ หลวงตามีอย่างอื่นประกอบด้วยครับ ๑.อินเตอร์เน็ตทั่วโลก ๒.ดาวเทียม
ไทยคมมีทั้งเสียงทั้งภาพ)

เรามีแต่เทศน์ เทศน์แล้วก็ผ่านเรื่อย ๆ ไม่ได้มาสนใจกับมันออกทางไหน เขาจะ
นำธรรมะนี้ไปใช้ประโยชน์ในทางใดบ้างเราไม่มีเวลาจะคิด เทศน์แล้วก็หายเจี๊ยบ ๆ ที่นี้

ผลจากการเทศน์เลยเป็นสถานีวิทยุในที่ต่างๆ เดียวนี้ ๙๐ กว่าสถานีแล้วนะ (เฉพาะที่ รายงานมานะครับ แต่จริงๆ เยียดๆ ร้อยแล้วครับ ออกตอนนี้ตลอด ๒๔ ชั่วโมงเลย เสียง-ภาพนี่ละครับ หลวงตาอยู่กับเขาทุกบ้านเลยพวกลูกศิษย์ที่เปิด) อยู่หรือมันนอน ฝ้าเฉยๆ ก็ไม่รู้ เราไม่ได้แน่ใจ อยู่กับเขาทุกบ้านไปนั่งฝ้าเขานอน วิทยุหลวงตานี้เป็น วิทยุนั่งฝ้าคนนอนหลับ

เราแน่ใจในการเทศน์ว่าการสอนโลกคราวนี้ ออกมาจากหัวใจล้วนๆ เลย พุทธสาธุ ตำราเป็นแบบแปลนแผนผังแล้วกระจายออกมาหาความจริง ความจริงแท้ ออกจากใจ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ใจ สวางทั้งหลายตรัสรู้ที่ใจ ถอดออกจากใจไปเป็น พระไตรปิฎก ปิฎกๆ แปลว่าภาษา ภาษานี้สำหรับใส่ธรรม พระวินัยปิฎก ภาษานี้ สำหรับพระวินัย พระสุตตันตปิฎก ภาษานี้สำหรับรับพระสูตร อภิธรรมปิฎก ภาษานี้ สำหรับรับพระอภิธรรมชั้นสูงสุด ท่านถอดออกจากใจท่านไปเป็นพระไตรปิฎก ออก จากพระพุทธเจ้าและสาวก แม้จะเป็นภูมิกว้างแคบลึกตื้นต่างกันไปก็ไม่ผิด คือออกจาก ความจริงเหมือนกัน ๆ

นี่เราก็เคยพูดให้ฟังแล้ว จนเป็นเรื่องตลกขบขัน เดินผ่านไปบ้านหนองแขง แต่ ก่อน หนองแขงยังไม่มีบ้าน เขามีนาอยู่นั้น คือเขานิมนต์ไปทำบุญลานข้าวเขา เราก็ได้ หนังสือปกเล่มหนึ่ง ไปที่ไหนก็อาศัยเทศน์อันนี้ละ กินกับอันนี้ไป พอตีวันนั้นเทศน์จบ แล้วเขาแห่กันมาอีก เหนือ ท่านเทศน์จบแล้วหรือ ๆ เรายังไม่ลืม อีตานั้นน่าจะอยากตาม ฆ่ามันอยู่ มันตายแล้วยังไม่รู้ โห้ย เทศน์จบแล้วก็จะยากอะไร ให้ท่านฉันเพลเสียก่อน แล้วค่อยเทศน์ เทศน์เมื่อไรก็ได้ ก็มันไม่ได้เทศน์ พอว่าอย่างนั้น อู๊ย สะดุดก็กละ ฉัน ขนมนางเล็ดครึ่งแผ่นไม่หมด ไม่ลืมนะ

นี่จะเป็นทุกข์ที่สุดในชีวิตนักบวชคราวนี้ ฝงลึกมากนะ จากนั้นมาก็เรื่อยละ ก็ บวชได้พรรษาเดียว จะเอาค่าไหนมาเทศน์ ภาษิตที่จะยกมาเทศน์ก็ไม่มี พอบวชเข้ามา ก็เรียนสวดมนต์ ๗ ตำนาน ๑๒ ตำนานจบ เรียนปาฏิโมกข์จบ ได้สวดในพรรษา ก็ เท่านั้น ออกพรรษาแล้วเขาก็นิมนต์ไป ก็จะได้อะไรไปเทศน์ ก็ได้แต่ จิตเต สงกิลิฏฐู เท่านั้น เราก็ไม่ลืมนะ จิตเต สงกิลิฏฐู ทุคคิต ปาฏิกขุชา แปลว่าถ้าจิตเศร้าหมองแล้ว ทุคคิตเป็นที่หวังได้

ทุคคิตคืออนรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน นี้อบายภูมิเป็นที่หวังได้ของจิตที่ เศร้าหมอง ความหมายว่าฉัน ก็ได้ภาษิตนั้นเท่านั้นละเทศน์ โอ้ ไม่ลืมนะ ทุกข์มาก จริงๆ เหมือนอกจะแตก ฉันขนมนางเล็ดครึ่งแผ่นไม่หมด กลืนไม่ลง นี่ก็ไม่ลืม ก็ พรรษาเดียวยังไม่ได้เรียนอะไรเรื่องการเทศน์ ภาษิตอะไรไม่มี ต่อจากนั้นก็ค่อยเป็นไป เพราะเราก็เรียนไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ ทุกวันนี้มันเลยหมุนเข้ามาทั้งหมด ที่เรียน

ตามตำรับตำราหมื่นเข้ามาที่นี้หมด ที่นี้จึงทราบว่ามันอันใหญ่หลวงของธรรม
ทั้งหลายแท้เกิดจากนี้ เลยรู้ละที่นี้ละ ออกจากนี้ทั้งนั้น เวลาจิตมันได้เปิดกว้างมันเปิด
จริง ๆ ติดเขาติดเรานี่เป็นกำแพงกันหัวใจ จะออกทางไหนก็ติด ติดเขาก็ติดเรา ก็กิเลส
นั้นละพาให้ติด

ที่นี้เปิดกำแพงพาดขาดสะบั้นไปหมดแล้วไม่มีติดเขาติดเรา มีแต่ธรรมล้วน ๆ
ออก เมื่อมีแต่ธรรมล้วน ๆ ออกแล้วไม่ติดอะไร นอกจากจะพูดหนักเบาเล็กน้อยตาม
สมควรแก่ผู้มาเกี่ยวข้องเท่านั้นเอง เปิดโล่งไปหมด ก็คือคำว่าเขาว่าเรานั้นเป็นกำแพง
กันหัวใจไม่ให้ธรรมทั้งหลายออกได้ พอกำแพงติดเขาติดเรานี้เปิดกว้างออกแล้ว มันก็
โล่งไปหมดเลย

เทวบุตร เทวดา อินทร์ พรหม พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ทำไม ท่านไม่เป็นท่าน
แสดงได้ยังไง สวาททั้งหลายท่านแสดง ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา เทวบุตรเทวดา
อินทร์ พรหม เปรต ผี ท่านเทศน์ได้อย่างไร ก็ท่านรู้ท่านเห็น ท่านติดต่อกัน
อย่างที่เราเห็นกันอยู่นี้ละ ตาในกับตานอก ตานอกก็เห็นรูปนั้นรูปนี้ ตาในก็เห็นสภาพ
ของภายใน แล้วจะไม่ให้ท่านเทศนาว่าการ อหุศลระตุเต เทวปญฺหาก็ ตั้งแต่หกท่มลวง
ไปแล้วท่านแก้ปัญหาพวกทวยเทพทั้งหลาย มีทำมหาพรหมเป็นต้น ลงมาโดยลำดับ
ตอนที่ยังคืนไปแล้วแก้ปัญหาและเทศนาว่าการสั่งสอนพวกทวยเทพทั้งหลาย

พอคืนคืนไปแล้วก็ ภูพพาภพเพ วิโลกานํ.เล็งญาณดูสัตว์โลก พระญาณหยั่ง
ทราบไปหมด ใครมีอุปนิสัยใจคอที่ได้สร้างบุญสร้างบาปมาหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร
จะซึมซาบไปหมดด้วยพระญาณของพระพุทธเจ้า นั้นละ ภูพพาภพเพ วิโลกานํ นี้ละ
สำคัญมาก เป็นสิ่งที่ลึกลับ สำหรับผู้ไม่เคยรู้เคยเห็นไม่เชื่อเสียมากต่อมาก คือเล็งญาณ
ดูสัตว์โลกนี้ลึกซึ้งมากที่สุดทีเดียว แล้วก็ อหุศลระตุเต เทวปญฺหาก็ แก้ปัญหาตลอดถึงการ
เทศนาว่าการ สอนพวกทวยเทพทั้งหลายตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา อยู่ในข่ายแห่ง
ธรรมที่ท่านจะสอนทั้งนั้น เวลาท่านสอนพวกเทพเป็นพวกเทพไปเลย สอนมนุษย์ก็เป็น
มนุษย์ไป เป็นแบบ ๆ ไปอย่างนั้น

จิตใจเวลาได้เปิดกว้างออกแล้วมันโล่งไปหมดเลย แต่เวลามันปิด ก็คือติดเขา
ติดเรานั้นละ เป็นกำแพงปิดไว้หมดเลย เวลาเปิดกำแพงเขาเราพังทลายลงไปแล้ว มันก็
ออกกว้างเต็มกำลังความสามารถ หรือตามนิสัยวาสนาของผู้แสดงธรรม แล้วไม่ผิดด้วย
เปิดกว้างไปแล้วเห็นอะไรพูดอะไรจะผิดอะไรก็เห็นอยู่รู้อยู่ อย่างที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้
นั้น อย่าพากันหลับตาปิดหูฟังนะ จม พระพุทธเจ้าแสดงเรียกว่า สุวากุขาโต ภควตา
ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว

คำว่าชอบไม่มีอะไรที่จะไปเพิ่มเติม หรือแบ่งสันปันส่วนแยกออกนี้ อันนั้นขาด อันนั้นเหลือไม่มี เป็นสวากขาตธรรมสมบูรณ์แบบทุกอย่างในธรรมทั้งหลายที่สอนโลก ตามขั้นตามภูมิของโลกที่จะรับได้ เรียกว่าสวากขาตธรรม ท่านว่าอะไรแล้วเป็นความจริงตามนั้นๆ ไม่ผิดไม่พลาด เช่นบาปมีบุญมี นรกมีสวรรค์มี พวกเปรตพวกผีประเภทต่างๆ มี จนกระทั่งถึงนิพพาน ท่านแสดงไว้ด้วยความรู้แจ้งเห็นจริงทั้งนั้น ท่านไม่ได้ลุ่มๆ คล้ำๆ นะ

ความรู้ทางใจไม่เหมือนความรู้ที่เราเรียนจำนะ ความรู้ที่เราเรียนจำมาจะว่าเป็นสมบัติของตนว่าไม่ได้นะ เรียนไปๆ มากน้อยที่ไหนมันก็หลงลืมไปๆ ไม่ใช่สมบัติของตัวเอง ถ้าเป็นสมบัติของตัวเองจากภาคปฏิบัติที่ตนปฏิบัติได้แล้ว รู้ด้วยเห็นด้วยแล้วก็ เป็นสมบัติของตนด้วยไปโดยลำดับลำดับนั้นละเป็นอัสสัมบัติแท้จากภาคปฏิบัติ เพียงเรียนจำเฉยๆ ไม่ว่าเขาว่าเรา เรียนไปมากน้อยเพียงไรมันก็จำไม่ได้ มันหลงลืมไป

อย่างสมเด็จพระสังฆราชเราทุกวันนี้เห็นใหม่ละ ท่านเปรียญ ๙ ประโยค ฟัง ชินะ เต็มภูมิของสมมุติที่ใช้กัน แต่เวลานี้ท่านพูดอะไรได้เมื่อไร เห็นใหม่ นี่ละเรื่อง ความจดความจำมันเสื่อมไปหมด เรียกว่าถือเป็นสมบัติของตนไม่ได้สำหรับความจำ แต่ความจริงนี้ติดกับใจ ใจเป็นความจริงล้วนๆ ออกมาจากใจจริงล้วนๆ ทั้งนั้น เป็นอัสสัมบัติ เป็นสมบัติของตนๆ

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอแล้ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดไว้ให้เป็นหลัก เป็นเกณฑ์ฝากเป็นฝากตายนะ ไม่มีคำพูดใดในสามแดนโลกธาตุนี้ จะเป็นคำพูดที่ ถูกต้องแม่นยำเหมือนคำสอนหรือเหมือนคำพูดของพระพุทธเจ้า อันนี้แม่นยำทีเดียว จึงเรียกว่า สุวากขาโต ตรัสไว้ชอบหมด สมบูรณ์แบบ ไม่มีที่จะได้หยิบออกหรือได้เพิ่ม เข้าไป ไม่มี สมบูรณ์แบบจากพระญาณหยั่งทราบเต็มหัวใจแล้ว

ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะ เวลานั้นก็เลสมันหนาเข้าๆ จนจะไม่มีบาปมีบุญ ทั้งๆ ที่ สร้างบาปสร้างบุญอยู่ตลอดเวลาทุกตัวสัตว์ มันก็ลบล้างไปว่าบาปไม่มี บุญไม่มี แล้ว การทำบาปไม่ได้บาปจะได้อะไร การทำบุญไม่ได้บุญจะได้อะไร มันก็มีอยู่ในโลกนี้บาป บุญ ใครทำอะไรก็ได้อันนั้นเพราะเป็นของมีอยู่ ทำแล้วไม่ได้ผลไม่มี ทำแล้วต้องได้ผล ไม่มีที่ลับที่แจ้ง ไม่ว่าที่ใดๆ ลงทำ เจ้าของเปิดเผยในการกระทำของเจ้าของอยู่ ตลอดเวลา แล้วจะเอาอะไรมาเป็นที่ลับ เจ้าของทำอยู่ หลับตาทำ ทำดีทำชั่วก็เป็นดีเป็นชั่วตลอดเวลา มีที่ลับที่แจ้งที่ไหน

ให้ระวัง ระวังตัว ระวังอะไรระวังได้ทั้งนั้น แต่การระวังตัวโลกไม่ระวัง เพราะฉะนั้นโลกจึงหลวมตัวเข้าสู่ความชั่วต่ำทราม ได้รับความทุกข์ความลำบากมาก ตลอดมานี้ คือไม่ได้มองดูตัว ตัวสร้างเหตุ เหตุดีเหตุชั่วคือความดีความชั่ว ทำตะไปวัน

ยังคำ แล้วก็ไม่ไม่มีผล ไม่มีบุญไม่มีบาป สร้างขึ้นมาเรื่อย ขนขึ้นมาเรื่อย บาปบุญเข้ามาเรื่อย ส่วนมากมาแต่บาปแหละ แล้วต่ำลงๆ จิตใจต่ำลงไปแล้วอะไรจะสูงขนาดไหนก็สูงเถอะ ถ้าลงได้จิตต่ำเสียอย่างเดียวต่ำไปหมด ไม่มีอะไรสูงในโลกอันนี้ ถ้าจิตสูงเสียอย่างเดียวสูงหมดเลยเทียว

อย่างจิตพระพุทธเจ้า จิตพระอรหันต์นี้ครอบโลกธาตุ เอาอะไรไปเหยียบย่ำทำลายให้สูงกว่าจิตประเภทนั้น กว่าธรรมประเภทนั้นไม่มี ท่านจึงเรียกว่าโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก คือธรรมที่เลิศเลอเหนือโลกทุกโลกเลย เข้าสู่จิตใจใดใจนั้นก็ เป็นใจเหนือโลกๆ ไปเรื่อยๆ

เวลามันต่ำมันก็ต่ำ...ใจ ก็เลสตัณหาคือเป็นของต่ำเหยียบลงไปๆ ธรรมก็อยู่ทางใต้ ก็เลสตัณหายู่ข้างบน มันก็สนุกทำหน้าที่สร้างความชั่วช้าลามกได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นั่นละคนที่ได้รับกรรมหนาบางต่างกัน หนักมากน้อยมากต่างกัน ก็เพราะทำตามความอยากของตนนั่นแหละ ถ้ามีธรรมเข้าแทรกบ้าง ควรหรือไม่ควรมันก็มีการแยกแยะ ถ้าไม่ควรทำอยากทำก็ไม่ทำ อะไรก็ไม่ทำถ้าไม่ดี นี่มีธรรมเข้าหักห้าม ถ้าไม่มีพอว่าอยากก็ไหลเลยๆ เอาละวันนี้พูดเท่านี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*